

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 73.632 van 13 mei 1998

A. 51.771/VI-13.937

In zake : **de gemeente Sint-Lambrechts-Woluwe,**

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Michel CLAISE, advocaat,
Waterkrachtstraat 6
1210 Brussel,

tegen :

**het Brussels Hoofdstedelijk
Gewest,**
vertegenwoordigd door zijn
Regering.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 18 mei 1993 ingediende verzoekschrift, waarbij de gemeente Sint-Lambrechts-Woluwe de nietigverklaring vordert van het besluit van 2 maart 1993 van de Minister-Voorzitter van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering tot nietigverklaring van het besluit van 7 juli 1992 van het college van burgemeester en schepenen om via een onderhandse opdracht 5 verkeersdrempels aan te kopen";

Gelet op arrest nr. 60.623 van 28 juni 1996 waarbij de heropening van de debatten wordt gelast;

Gezien het verslag van Mevr. GUFFENS, auditeur bij de Raad van State, opgemaakt op grond van artikel 13 van de algemene procedureregeling;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 21 oktober 1997, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 19 november 1997;

Gehoord het verslag van de heer HANSE, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. RYGAERT, loco Mr. CLAISE, advocaat, die voor de verzoekende partij verschijnt, en van Mr. VAN HOOREBEKE, loco Mr. MAUSSION, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van mevrouw GUFFENS, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de feiten die aan het geding ten grondslag liggen uiteengezet zijn in het voormelde arrest nr. 60.623 van 28 juni 1996;

Overwegende dat de Raad van State in het genoemde arrest het eerste middel van het verzoekschrift onderzocht heeft en geoordeeld heeft dat twee van de motieven, waarop het bestreden besluit gegrond is, onjuist zijn, maar dat het derde van die motieven dat

geenszins is, en dan ook de heropening van de debatten gelast heeft, enerzijds om te onderzoeken of de steller van dat besluit dezelfde beslissing zou hebben genomen na kennis te hebben genomen van het enige aanvaardbare motief dat hij aangevoerd heeft en anderzijds met het oog op het onderzoek van het tweede middel van het verzoekschrift;

Overwegende dat dat tweede middel, dat in het verzoekschrift verkeerdelijk vermeld is als het derde, ontleend wordt aan de schending van artikel 5 van het koninklijk besluit van 19 januari 1989 tot wijziging van het koninklijk besluit van 30 juli 1985 tot regeling van het administratief toezicht op de Brusselse agglomeratie en de gemeenten die tot het Brussels Hoofdstedelijk Gewest behoren, doordat het besluit houdende schorsing van het besluit van 7 juli 1992 van het college van burgemeester en schepenen vastgesteld is op 28 september 1992, maar pas op 24 november 1992 ter kennis van de gemeente gebracht is, terwijl omwille van de rechtszekerheid en van de autonomie van de gemeente-overheid de besluiten van die overheid die niet goedgekeurd hoeven te worden binnen de kortst mogelijke termijn behandeld dienen te worden; dat de verzoekende partij betoogt dat het schorsingsbesluit dat binnen veertig dagen vastgesteld moest worden en vastgesteld is de 39ste dag en dat, krachtens de in het middel beoogde bepaling, "dadelijk" ter kennis moest worden gebracht, pas twee maanden later ter kennis is gebracht; dat ze, aangezien ze aldus gedurende twee maanden onkundig is gebleven van die schorsing, met recht mocht aannemen dat het gemeentebesluit definitief geworden was en mocht worden uitgevoerd; dat ze hieruit besluit dat het bestreden vernietigingsbesluit, dat weliswaar vastgesteld is de veertigste dag na die waarop de beslissing om het genoemde besluit te handhaven is genomen, maar na een te laat ter kennis gebracht

schorsingsbesluit, zelf geacht moet worden te laat gekomen te zijn;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat het middel onontvankelijk is wegens gemis van belang of, op zijn minst, niet gegrond is; dat ze betoogt dat er geen enkel rechtstreeks oorzakelijk verband bestaat tussen de vastgestelde vertraging bij het ter kennis brengen van het schorsingsbesluit en het aangevoerde nadeel, namelijk de verplichting voor de verzoekende partij om de verbintenissen na te komen die de laatstgenoemde tegenover de leverancier had aangegaan, omdat de beslissing tot toewijzing van de opdracht genomen was vóór het schorsingsbesluit en uitgevoerd was, zodat de verkeersdrempels naar alle waarschijnlijkheid zeer snel geplaatst zijn; dat ze er verder op wijst dat het voormelde besluit van 30 juli 1985 geen enkele termijn vaststelt voor de kennisgeving van de schorsingsbesluiten, maar alleen aangeeft dat die kennisgeving "dadelijk" moet plaatsgrijpen, zonder voor het overige te voorzien in enige sanctie; dat ze betoogt dat het hier dan ook gaat om een niet dwingende termijn en dat voorts een termijn van twee maanden om een schorsingsbesluit ter kennis te brengen niet onredelijk is; dat ze hieruit afleidt dat het eventueel te laat komen van de kennisgeving geenszins de regelmatigheid van de handeling aantast;

Overwegende dat, volgens artikel 2, 27°, van de wet van 26 mei 1989 tot bekrachtiging van het koninklijk besluit van 24 juni 1988 tot codificatie van de gemeentewet onder het opschrift "Nieuwe gemeentewet", de gemeentewet van 30 maart 1836 opgeheven wordt "met uitzondering van de bepalingen betreffende de organisatie van het administratief toezicht, in de mate evenwel dat artikel 94 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen het vereist, wat de

gemeenten betreft die niet worden vermeld in artikel 7, tweede lid, van dezelfde bijzondere wet"; dat uit die bepaling volgt dat de handelingen van de andere gemeenten dan die welke bedoeld worden in het genoemde artikel 7, tweede lid, van de bijzondere wet, onderworpen blijven aan het toezicht dat ingesteld is bij de artikelen 86 tot 88 van de gemeentewet van 30 maart 1836, zolang de gewesten bij decreet of ordonnantie dat toezicht niet geregeld hebben; dat het Brussels Hoofdstedelijk Gewest tot op heden geen ordonnantie heeft vastgesteld die het toezicht over de gemeenten regelt;

Overwegende dat krachtens artikel 86 van de gemeentewet van 30 maart 1836 de toezichthoudende overheid de uitvoering van het besluit van een gemeenteoverheid kan schorsen "binnen 40 dagen nadat het ingekomen is" en ertoe gehouden is het schorsingsbesluit "dadelijk" ter kennis te brengen van de gemeenteoverheid, die er onverwijld kennis van neemt, en het geschorste besluit kan rechtvaardigen of intrekken, en dat de schorsing opgeheven wordt na het verstrijken van de termijn, bepaald in artikel 87, tweede lid; dat, naar luid van artikel 87 van dezelfde wet, het geschorste besluit van de gemeenteoverheid teniet kan worden gedaan binnen veertig dagen na de ontvangst van het besluit waarbij de gemeenteoverheid kennis heeft genomen van de schorsing; dat die regels, die in casu toepasselijk zijn, dezelfde zijn als die welke vervat zijn in de in het middel beoogde bepaling;

Overwegende dat uit die bepalingen volgt dat de nietigverklaring uitgesproken moet worden binnen met de rechtszekerheid en het grondwettelijke beginsel van de gemeentelijke autonomie overeen te brengen termijnen, welke beginselen een behandeling binnen de kortst mogelijke termijn vereisen voor de besluiten van de

gemeenteoverheden, die alleen binnen strikte door de wet bepaalde grenzen aan het toezicht van de toezichthoudende overheid onderworpen zijn; dat om die reden artikel 86, tweede lid, van de genoemde gemeentewet voorziet in een "dadelijke" kennisgeving van het schorsingbesluit aan de gemeenteoverheid, zo niet wordt de schorsing opgeheven, en bepaalt dat die overheid verplicht is om er kennis van te nemen en onverwijld een standpunt in te nemen; dat om dezelfde reden artikel 87, tweede lid, van dezelfde wet, voor de nietigverklaring van het geschorste besluit aan de toezichthoudende overheid een strikte termijn toekent die ingaat vanaf de bewuste kennisneming van de schorsing door de gemeenteoverheid;

Overwegende dat in casu de toezichthoudende overheid niet haar verplichting is nagekomen om "dadelijk" haar schorsingsbesluit ter kennis te brengen dat in extremis is vastgesteld, namelijk de voorlaatste dag van de toegekende termijn; dat ze er kennis van heeft gegeven met een vertraging van twee maanden, zodat de in de artikelen 86 en 87 vervatte beginselen van de gemeentewet niet nageleefd zijn aangezien het college van burgemeester en schepenen te laat kennis heeft kunnen nemen van het schorsingsbesluit en zijn besluit pas op 8 december 1992 heeft kunnen rechtvaardigen en handhaven;

Overwegende dat de verwerende partij bezwaarlijk kan stellen dat de verzoekende partij geen enkel belang bij het middel heeft, doordat ze, ofschoon ze beweert dat de verkeersdrempels niet conform de regelgeving zijn en misschien gevaarlijk zijn, zelf heeft getalmd haar toezichtsbevoegdheid uit te oefenen; dat overigens de omstandigheid dat de verzoekende partij een besluit zou hebben uitgevoerd waarvan ze te laat heeft geweten dat het geschorst was, geen weerslag heeft

op het belang bij het middel ontleend aan de onwettigheid van die schorsing en van de nietigverklaring die erop gevolgd is;

Overwegende dat het middel gegrond is; dat er geen grond meer is om het onderzoek van het eerste middel van het verzoekschrift voort te zetten,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 2 maart 1993 van de Minister-Voorzitter van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering tot nietigverklaring van het besluit van 7 juli 1992 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Sint-Lambrechts-Woluwe om 5 verkeersdrempels aan te kopen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, op dertien mei 1900 achtennegentig door :

De HH. CLOSSET,	kamervoorzitter,
HANSE,	staatsraad,
LEWALLE,	staatsraad,
Mevr. NOTEBAERT,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

Chr. NOTEBAERT.

Ch. -L. CLOSSET.